

KÜLSŐ - TEJGAZDASÁG - NAPPAL

Szerény kis tejgazdaság a franciaországi Nancy környékén (amit a franciák Tehén-vidéknek neveznek.

A tanyaház fölött az égen a következő FELIRAT olvasható:

ELSŐ FEJEZET
EGYSZER VOLT, HOL NEM VOLT...
FRANCIAORSZÁGBAN
A NÉMET MEGSZÁLLÁS IDEJÉN

A FELIRAT eltűnik, majd egy másik jelenik meg a helyén:

„1941. A nácik már egy éve tartják megszállás alatt az országot.”

A tanya egy házból meg egy kis pajtából áll, a ház körül tizenkét tehén legelészik.

Az ingatlan tulajdonosa, egy nagydarab FRANCIA éppen a birtokát elcsúfító fatönköt csépelel baltájával. Ránézésre nehéz lenne megmondani, hogy ma állt neki kiszedni a tönköt, vagy már egy éve ezen dolgozik.

JULIE

A Gazda három csinos kamaszlányának egyike ruhát tereget a szárítókötélre. Éppen egy fehér lepedőt akaszt fel, amikor valami zajt hall, félrehajtja a lepedőt, és a következő látvány tárul a szeme elé.

JULIE NÉZŐPONTJÁBÓL:

Egy négyajtós, lenyitható tetejű náci gépkocsi jelenik meg, a tetején két kis náci zászló lobog,

a volán mögött egy NÁCI KATONA, a hátsó ülésen egy NÁCI TISZT, egyedül. Az autót két MÁSIK NÁCI KATONA követi motoron; a tanyához vezető úton közelednek, a dombok felől.

JULIE

Pappa!

A Francia Gazda belevágja a tuskóba a baltát, hátrapillant, és meglátja a közeledő németeket.

A GAZDA FELESÉGE, CHARLOTTE jelenik meg a ház ajtajában, mögötte felbukkan a Gazda MÁSIK KÉT KAMASZLÁNYA, és ők is észreveszik a németeket.

A Gazda FRANCIÁUL kiabál valamit a családjának, amit ANGOLUL FELIRATOZVA olvashatunk.

GAZDA

Befelé, és zárjátok be az ajtót!

GAZDA

(Julie-nek)

Julie, hozz vizet a kútról, meg akarok mosdani, aztán menj be a házba anyádhoz!

Az ifjú hölgy elszalad a ház melletti szivattyúhoz, felkap egy lavórt, és elkezd nyomni a kutat; pár pillanat múlva víz csobban a lavórban.

A Francia Gazda arra a fatuskóra ül, amit az imént még ki akart vágni, kendőt vesz elő a zsebéből, letörli a verejtéket az arcáról, és várja, hogy megérkezzen a náci konvoj. Damoklész kardja már egy éve ott lebeg a feje fölött, talán most elérkezett a vég.

Julie megtölti a lavórt és az ablakpárkányra teszi.

JULIE

Itt a víz, Pappa.

GAZDA

Köszönöm, kedvesem, most menj be, és vigyázz anyádra! Csak nyugodtan, ne siess.

Julie bemegy a házba, és becsukja maga mögött az ajtót.

Miközben apja feláll a farönkről, és az ablakpárkányon álló mosdótálhoz megy...

Egyre ERŐSEBB lesz a két motorkerékpár és az autó MOTORJÁNAK HANGJA.

A Gazda vizet FRÖCSKÖL a lavórból az arcába és a mellkasára. Levesz egy törölközőt a szögről, megtörli az arcát és a mellét, közben pedig figyel, ahogy a Nemzetiszocialista Párt négy tagja az autóban és a két motorkerékpáron megáll a birtokán.

Nem közelítünk rájuk, távolról látjuk őket, mint a Gazda.

A KÉT NÁCI MOTORKERÉKPÁROS leszáll járművéről és vigyázzba vágja magát.

A NÁCI SOFŐR közben megkerüli az autóbilt, és kinyitja az ajtót felettesének.

A NÁCI TISZT NÉMETÜL szól a Sofőrhez, a beszélgetés NINCS FELIRATOZVA.

NÁCI TISZT

Ez Perrier LaPadite birtoka?

NÁCI SOFŐR

Igenis, ezredes úr!

A Náci Tiszt kikászálódik a jármű hátsó üléséről, bal kezében egy fekete bőr aktatáskát tart.

NÁCI TISZT

Herman, amíg nem szólitom, ne zavarjon senki.

NÁCI SOFŐR

Parancsára, ezredes úr!

Az SS-EZREDES FRANCIÁUL kiált oda a Gazdának, a beszélgetést ANGOLUL FELIRATOZZUK.

NÁCI TISZT

Ez Perrier LaPadite birtoka?

GAZDA

Én vagyok Perrier LaPadite.

Az SS-EZREDES nagy lépésekkel odamegy a Gazdához, aztán mosolyogva, franciául szólal meg.

NÁCI TISZT

Örülök, hogy megismerhetem, Monsieur LaPadite, Hans Landa ezredes vagyok, az SS tisztje.

HANS LANDA EZREDES kezét nyújt a Gazdának, PERRIER LAPADITE-NAK. A francia kezét ráz a némettel.

PERRIER

Miben lehetek a segítségére?

LANDA EZDS.

Gondoltam, talán hajlandó lesz beinvitálni, hogy nyugodtan beszélgethessünk.

BELSŐ - LAPADITE HÁZA - NAPPAL

Feltáruul a tanyaház ajtaja, a Gazda int az SS-EZREDESNEK, hogy lépjen be. A német leveszi szürke SS-sapkáját, és belép a francia házába.

Landa ezredes azonnal megpillantja a Gazda feleségét és három csinos lányát, akik a konyhában egymás mellett állnak, és mosolyogva néznek rá.

A Gazda is belép, és becsukja maga mögött az ajtót.

PERRIER

Landa ezredes, bemutatom a családomat.

A SS-EZDS. összeüti a bokáját, és megragadja a Gazda Feleségének a kezét...

LANDA EZDS.

Landa SS-ezredes, szolgálatára, Madame.

Az ezredes kezét csókol az asszonynak, aztán anélkül, hogy elengedné a kezét, így folytatja...

LANDA EZDS.

Kérem, bocsássák meg, hogy így
Önökre rontok.

A GAZDA FELESÉGE

Ne butáskodjon, ezredes.

Az SS-EZREDES továbbra sem engedi el az asszony
kezét, a szemébe néz, és azt mondja:

LANDA EZDS.

Monsieur LaPadite, a pletykák,
amiket a faluban hallottam
a családjáról, az utolsó szóig
igazak. A felesége valóban
gyönyörű.

A tekintete a nőről a három lányra fordul.

LANDA EZDS.

És a lányai is mind csodaszépek.

PERRIER

Merci. Kérem, foglaljon helyet.

A Gazda hellyel kínálja az ezredest
az ebédlőasztalnál. A Náci Tiszt elfogadja
az invitálást, és leül. Szürke SS-sapkáját az
asztalra teszi, a fekete aktatáskát lerakja
a földre, a lába mellé.

A Gazda (a tökéletes házigazda) odafordul
a feleségéhez, és azt mondja:

PERRIER

Charlotte, volnál szíves hozni az
ezredes úrnak egy kis bort?

LANDA EZDS.

Merci beaucoup, Monsieur
LaPadite, de nem iszom bort. Mivel
ez tejgazdaság, talán nem túlzott
merészség feltételezni, hogy van
tejük?

PERRIER

Oui.

LANDA EZDS.

Akkor szívesen meginnék egy
pohár tejet.

CHARLOTTE

Máris.

A háromgyerekes anya kivesz egy kancsó tejet
a jégszekrényből, és tölt egy nagy pohárral
a hideg fehér italból az Ezredesnek.

Az SS-ezredes nagyot kortyol a pohárból, aztán
HANGOSAN lecsapja az asztal falapjára.

LANDA EZDS.

Monsieur, gratulálok
a családjához és a teheneihez is.
Bravó!

PERRIER

Merci.

LANDA EZDS.

Kérem, foglaljon helyet mellettem
az asztalnál.

PERRIER

Ahogy óhajtja.

A Gazda leül az asztal túlsó végében, szemben a Nácival.

A Nők állva maradnak.

Landa ezredes előrehajol, és halkán, bizalmas hangon a következőket mondja a Gazdának:

LANDA EZDS.

Monsieur LaPadite, olyasmiről kell most beszélünk, amit jobb lenne négy szemközt megvitatni. Biztosan észrevette, hogy az embereim kint várakoznak. Amennyiben nem találják sértőnek, megkérné a bájos hölgyeket, hogy hagyjanak minket magunkra?

PERRIER

Igaza van.

PERRIER

(a családjához)

Charlotte, kivinnéd a lányokat? Meg kell beszélünk valamit az ezredes úrral.

Az asszony férje kérésének eleget téve összetereli és kikíséri a lányokat a házból, majd becsukja maga mögött az ajtót.

A két férfi magára marad az ebédlőasztalnál, a Gazda szerény otthonában.

LANDA EZDS.

Monsieur LaPadite, sajnálattal kell közölnöm, hogy az eddigiekkel kimerítettem a francia nyelvtudásomat.

LANDA EZDS.

(FOLYT.)

Fölöttébb kényelmetlenül érezném magam, ha hiányos nyelvismeretem ellenére továbbra is franciául lennék kénytelen beszélni. Mindazonáltal úgy tudom, hogy ön kiválóan beszél angolul.

PERRIER

Oui.

LANDA EZDS.

Nos, a helyzet az, hogy ezt én is elmondhatom magamról. Mivel az ön otthonában vagyunk, megkérdezem: ha nem bánja, a beszélgetés további részében átválthatnánk angol nyelvre?

PERRIER

Hát hogyne.

ANGOLUL folytatják a beszélgetést.

LANDA EZDS.

Monsieur LaPadite, elég sok mindent tudok magáról és a családjáról. Arról azonban fogalmam sincs, hogy ön vajon tisztában van-e azzal, én ki vagyok? Értesült már az ittléte mről?

A Gazda így felel:

PERRIER

Igen.

LANDA EZDS.

Ennek örülök. Tisztában van azzal, hogy miért vezényeltek ide Franciaországba?

PERRIER

Igen.

Az ezredes újra belekortyol a tejbe.

LANDA EZDS.

Elmondaná, mit tud erről?

PERRIER

Úgy hallottam, a Führer megbizta, hogy kutassa fel a Franciaországban bujkáló zsidókat meg azokat, akik gojnak adják ki magukat.

Az ezredes elmosolyodik.

LANDA EZDS.

Ezt maga a Führer sem fogalmazhatta volna meg pontosabban.

PERRIER

Azt viszont nem tudom, hogy rejtélyes látogatását minek köszönhetjük, bármily megtisztelő is. Kilenc hónapja már egyszer átkutatták a házat, de nem találtak zsidókat.

LANDA EZDS.

Ezzel magam is tisztában vagyok, olvastam a körzetről szóló jelentést. De ahogy az a vállalkozások esetében lenni szokott, az új vezetés rendszerint megkettőzi az erőfeszítéseket. Az esetek nagy részében ez szintiszta időpocsékolás, ennek ellenére végre kell hajtani a feladatot. Szeretnék feltenni önnek néhány kérdést, Monsieur LaPadite, és amennyiben megtisztel a válaszokkal, részünkről lezártnak tekintjük a családjá aktáját.

Az ezredes az asztalra teszi a fekete aktatáskát, és kivesz belőle egy dossziét. Az egyenruhája mellényzsebéből előhúzza egy méregdrága, fekete töltőtollat. Kinyitja a dossziét, aztán így szól:

LANDA EZDS.

Nos tehát, a megszállás előtt négy zsidó család lakott a környéken, és mindnek tejjgazdasága volt, ahogy magának. Név szerint a Loveitt, a Dolerac, a Rollin és a Dreyfus család, jól mondom?

PERRIER

Igen, tudtommal ezek voltak a zsidó családok a tejjgazdálkodással foglalkozók közül. Ezredes úr, zavarná, ha pipára gyújtanék?

LANDA felnéz az iratokból.

LANDA EZDS.

Monsieur LaPadite, hiszen az ön otthonában vagyunk, kérem, ne zavartassa magát.

A Gazda feláll, odamegy a kandallóhoz, és leveszi a pipázáshoz szükséges kellékeket tartalmazó FADOBOZT a kandalló fölötti polcra. Aztán visszaül az asztalhoz vendégével szemben.

A Gazda megtömi a pipát dohánnyal, aztán egy szál gyufával meggyújtja, és lassan pöfékelni kezd, míg a dohány felizzik. Az SS-tiszt eközben az asztalon fekvő iratokat tanulmányozza.

LANDA EZDS.

Nos, a jelentésből kitűnik, hogy a környékbeli zsidó családok tagjaival már végeztek - Dreyfusék kivételével. Ők valamikor a tavalyi év során nyomtalanul eltűntek. Arra a következtetésre jutottam, hogy vagy sikerült megszökniük, vagy valaki igen eredményesen rejtegeti őket.

(Az Ezredes felnéz az iratokból, egyenesen a Gazdára.)

Nem hallott valamit a Dreyfus családról, Monsieur LaPadite?

PERRIER

Csak pletykákat...

LANDA EZDS.

Imádom a pletykákat! A tények gyakran félrevezetik az embert. A pletykák viszont, függetlenül attól, hogy igazak-e vagy sem, fontos dolgokra világíthatnak rá. Nos, Monsieur LaPadite, miféle pletykákat hallott a Dreyfus családról?

A Gazda Landa ezredesre pillant.

LANDA EZDS.

Ne fogja vissza magát, Monsieur LaPadite, a pletykákra vagyok kíváncsi, nem az érdekel, hogy kitől hallotta őket.

A Gazda elgondolkodva pöfékel.

PERRIER

Azt rebesgetik, hogy Dreyfuséknak sikerült Spanyolországba szökniük.

LANDA EZDS.

Szóval azt rebesgetik, hogy Dreyfusék megszöktek.

PERRIER

Igen.

LANDA EZDS.

Dreyfusék a barátai voltak, Monsieur LaPadite?